

ЗМІСТ ТА ФУНКЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

CONTENT AND FUNCTIONS OF THE INDIVIDUAL STYLE OF PROFESSIONAL SKILLS OF TEACHERS OF LEGAL DISCIPLINES IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

У сучасному суспільстві зростає значення системи освіти, покликаної готувати фахівців з необхідним рівнем професійних компетенцій для ефективної роботи в інноваційній системі. Однак процес становлення майбутніх фахівців недостатньо сприяє розвитку індивідуального стилю їхньої професійної діяльності, який міг би стати інтегральним параметром професійної майстерності та показником індивідуалізованості навчання. Індивідуальний стиль професійної діяльності виконує системоутворюючу функцію, будучи сукупністю внутрішніх орієнтирів у професійній діяльності, що дозволяють використовувати отримані знання, вміння та навички. Дослідження базується на широкому спектрі наукових теорій та концепцій, які розглядають питання особистісного розвитку, психології праці та організаційної поведінки. Науковці сформулювали концепцію індивідуального стилю діяльності та досліджують різноманітні його аспекти. Індивідуальний стиль професійної діяльності розуміється як цілісне психічне утворення, що включає механізми адаптації людини до професійного середовища та способи здійснення діяльності. Незважаючи на велику кількість досліджень, недостатньо вивченими залишаються питання умов, чинників та механізмів формування індивідуального стилю професійної діяльності. Метою дослідження є поглиблене розуміння цього феномену та розробка рекомендацій для оптимізації його становлення. Для цього планується здійснити теоретичний аналіз проблеми, емпірично дослідити особливості формування індивідуального стилю, виявити умови, чинники та психологічні механізми його становлення, а також розробити психолого-педагогічні рекомендації щодо оптимізації цього процесу.

Основою для досягнення успіху у цьому дослідженні стане розробка стратегій, які враховують індивідуальні особливості кожного студента, а також забезпечення адекватної підтримки з боку освітніх інституцій. Це дозволить не тільки підвищити якість освіти, але й сприятиме формуванню глибокого розуміння професійних компетенцій, необхідних у сучасному інноваційному світі. Такий підхід зможе задовольнити потреби ринку праці, який постійно еволюціонує і вимагає все більшої спеціалізації і адаптивності від своїх учасників.

Ключові слова: індивідуальний стиль, професійна майстерність, правові дисципліни.

In today's society, the importance of the education system designed to train specialists with the necessary level of professional competencies for effective work in an innovative system is growing. However, the process of formation of future specialists does not sufficiently promote the development of their individual style of professional activity, which could become an integral parameter of professional skills and an indicator of individualised learning. The individual style of professional activity performs a system-forming function, being a set of internal guidelines in professional activity that allow the use of the acquired knowledge, skills and abilities. The study is based on a wide range of scientific theories and concepts that address issues of personal development, work psychology and organisational behaviour. Scientists have formulated the concept of an individual work style and are studying its various aspects. The individual style of professional activity is understood as a holistic mental formation that includes mechanisms of adaptation of a person to the professional environment and ways of carrying out activities. Despite the large number of studies, the issues of conditions, factors and mechanisms of formation of the individual style of professional activity remain insufficiently studied. The purpose of the study is to gain an in-depth understanding of this phenomenon and develop recommendations for optimising its formation. To do this, it is planned to carry out a theoretical analysis of the problem, empirically study the peculiarities of the formation of individual style, identify the conditions, factors and psychological mechanisms of its formation, and develop psychological and pedagogical recommendations for optimising this process.

The basis for success in this study will be the development of strategies that take into account the individual characteristics of each student, as well as the provision of adequate support from educational institutions. This will not only improve the quality of education, but will also contribute to a deeper understanding of the professional competencies required in today's innovative world. Such an approach will meet the needs of the labour market, which is constantly evolving and requires more specialisation and adaptability from its participants.

Key words: individual style, professional skills, legal disciplines.

УДК 378-051:34
DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/69.2.53>

Чубінська Н.Б.,
канд. пед. наук,
доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»

Скочилиас А.Б.,
аспірант кафедри педагогіки та інноваційної освіти Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»

Постановка проблеми. В умовах розвитку суспільства по інноваційному, модернізаційному шляху, зростає значення системи освіти, покликаної готувати фахівців, які володіють необхідним рівнем професійних компетенцій, що дозволили б їм ефективно працювати в інноваційній системі.

Внутрішньою стороною цього процесу є становлення індивідуального стилю професійної діяльності, який є прихованим від об'єктивного зовнішнього спостереження (як і будь-який психологічний феномен), тому й не отримує належної уваги до себе з боку організаторів освітнього процесу.

Незважаючи на необхідність посилення системи професійної підготовки, підвищення її якості та престижу в суспільстві, процес становлення майбутніх фахівців недостатньо сприяє розвитку індивідуального стилю їхньої професійної діяльності, який міг би стати інтегральним параметром подальшої професійної майстерності, виступати показником індивідуалізованості навчання у виші та варіативності сучасного професійного середовища, в якому їм належить працювати.

Становлення індивідуального стилю діяльності майбутнього професіонала неможливо оцінити як набір отриманих знань і умінь, це скоріше сукупність внутрішніх індивідуально сконструйованих орієнтирів у системі професійної діяльності, які дозволяють використовувати отримані знання, вміння та навички. Індивідуальний стиль діяльності виконує системоутворюючу функцію, яка є необхідною передумовою опосередковуючої функції об'єктивних вимог у становленні новоутворень особистості.

Таким чином, питання про розвиток індивідуального стилю професійної діяльності на етапі навчання у виші набуває на сьогодні особливої актуальності. Тим більше, що сучасну ситуацію в системі освіти можна визначити як час роздумів та пошуків нових шляхів розвитку.

Аналіз останніх досліджень. Вивчення індивідуального стилю професійної діяльності базується на широкому спектрі наукових теорій та концепцій, що розглядають питання особистісного розвитку, психології праці та організаційної поведінки. Дослідниками проведено системні дослідження, що дозволили сформулювати концепцію індивідуального стилю діяльності. Як зазначає О.М. Кокун, «індивідуальний стиль діяльності є інтегральним поняттям, яке включає систему індивідуально-своєрідних прийомів виконання діяльності» [5, с. 78].

Зазвичай проблема індивідуального стилю професійної діяльності розглядається у рамках психології праці, педагогічної психології. На важливість виявлення ролі соціально-психологічної сфери у становленні стилю професійної діяльності вказує низка авторів. Дослідниками вивчено структурно-змістовні особливості індивідуального стилю діяльності. Як зазначає Г.С. Корнійчук, «індивідуальний стиль є динамічним феноменом, який змінюється протягом життя людини під впливом різноманітних чинників» [1, с. 45]. Існує ряд досліджень стилю професійної діяльності як компонента індивідуального стилю [6, 7, 10, 11].

Становлення індивідуального стилю професійної діяльності є одним із складових процесу соціалізації особистості. Індивідуальний стиль професійної діяльності поєднує соціальне конструювання особистості та конструювання особистістю соціальної реальності, процеси соціалізації та індивідуалізації.

Не дивлячись на велику кількість досліджень з даної проблеми, на сьогодні залишаються недостатньо вивченими питання що стосуються умов, чинників та механізмів формування індивідуального стилю професійної діяльності.

Мета дослідження: поглиблене розуміння індивідуального стилю професійної майстерності викладачів правових дисциплін закладів вищої освіти і розробка рекомендацій для оптимізації його становлення.

Виклад основного матеріалу. Вивчення стильових явищ, привертаючи увагу багатьох дослідників, призводить до ряду суміжних понять. Щоб уникнути термінологічної неоднозначності, необхідно докладніше зупинитися на питанні співвідношення понять, що вживаються: стиль, стиль діяльності, індивідуальний стиль діяльності, індивідуальний стиль професійної діяльності.

Як зазначає О.М. Кокун, «поняття стилю сьогодні досить часто використовується для опису індивідуальної своєрідності людини, її особистості, діяльності, поведінки. Стилеві особливості людини визначаються її індивідуальними характеристиками, що забезпечують результативність та успішність, а також суб'єктивну задоволеність від процесу та результату взаємодії» [5, с. 81].

Першим за рівнем узагальнення є поняття стиль, що особливо наголошується у філософській літературі. Тут визначення стилю здійснюється через категорію форми і розглядається як діалектична єдність форми вираження та форми здійснення способу організації функціонування будь-якої системи, пов'язаної з людською діяльністю.

У рамках діяльнісного підходу стиль розглядається як інтегральний феномен взаємодії вимог діяльності та індивідуальності людини та пов'язується з поняттям стилю життя. Стратегія життєвого шляху людини визначається лініями її професійної та особистісної поведінки.

Загалом поняття стилю міждисциплінарне. Теоретичні узагальнення робіт з проблеми стилю (Є.А. Клімов, В.С. Мерлін, О.М. Кокун, В.І. Моросанова) дозволяють говорити про те, що йому властива висока узагальнююча здатність. При цьому найбільш суттєвою характеристикою стилю є те, що він завжди пов'язаний з активним (свідомим чи несвідомим) самопроявом людини в діяльності. Організація елементів стилю в цілісну систему здійснюється під впливом як суб'єктивних, так і об'єктивних вимог, що ставляться до діяльності.

Стиль діяльності розглядається в контексті однієї з цілої низки складових життєдіяльності людини – діяльнісної складової. Як зазначають українські дослідники, цілісне вивчення стилю діяльності доцільно будувати на основі виділення наступних основних сторін діяльності: системи внутрішніх умов, відображення суб'єктом

зовнішніх умов та вимог діяльності, процесуальної та результативної сторін [5, 6, 7]. Сам термін стиль передбачає, що при характеристиці діяльності, передусім, мають на увазі прояв індивідуальних особливостей суб'єкта (від темпераментних і нейродинамічних характеристик до особистісних).

Найбільш конкретним із зазначених вище понять є поняття індивідуального стилю діяльності, яке виникло з необхідності вивчення стилю в контексті конкретної особистості...

Термін індивідуальний стиль діяльності (ІСД) використовується для розуміння взаємозв'язку між об'єктивними вимогами до діяльності і особистісними властивостями. Залежно від різних об'єктивних вимог, властивості особистості виражаються у різних стилях. Індивідуальний стиль діяльності розуміється як система взаємопов'язаних дій, спрямованих на досягнення конкретного результату. Ці дії утворюють єдину систему завдяки своїй цілеспрямованості. Формування психологічної структури професійної діяльності передбачає, що освоєння професії розглядається як процес переходу від нормативно заданого (схваленого) способу діяльності до індивідуального способу діяльності [13].

У дослідженнях ІСД зазвичай наводять два визначення, запропоновані Є.А. Клімовим. У вузькому розумінні, це є стійка система способів, що формується у людини, обумовлена її типологічними особливостями і спрямована на досягнення найкращих результатів у цій діяльності. У широкому розумінні - це індивідуально-своєрідна система психологічних засобів, до яких людина свідомо або несвідомо звертається для досягнення найкращого злагодження своєї (типологічно обумовленої) індивідуальності з зовнішніми умовами діяльності.

Отже, загальна формула індивідуального стилю професійної діяльності може бути виражена таким чином: індивідуальний стиль = спосіб організації діяльності + спосіб організації взаємодій з іншими людьми + індивідуальність самої людини.

Аналіз літератури з проблеми показує, що існують різні підходи до дослідження індивідуального стилю діяльності:

- компенсаторний підхід, зокрема, досліджуються соціально-психологічні особливості компенсаторних можливостей особистості в діяльності; вивчення проблеми компенсації з метою подолання внутрішніх і зовнішніх перепон, що гальмують діяльність; вивчення проблеми компенсації в структурі ІСД у зв'язку з успішністю діяльності [10, 11];

- типологічний підхід, де ІСД розглядається як стійка система прийомів і способів діяльності, обумовлена типологічними особливостями (Є. Клімов):

- інтегральний підхід, в якому ІСД – це інтегральна характеристика взаємодії індивідуальності людини та умов діяльності (В. Мерлін);

- системно-генетичний підхід, де ІСД розглядається як результат формування психологічної системи діяльності (В. Лозовецька).

Незважаючи на протилежні думки дослідників, які вивчають індивідуальний стиль діяльності, в усіх дослідженнях, присвячених цій проблемі, спостерігається, що стиль діяльності не є просто набором окремих властивостей, а це цілісна система взаємопов'язаних дій, які спрямовані на досягнення конкретного результату. Індивідуальний стиль діяльності є комбінацією прийомів та методів діяльності, які виникають з певних особистісних характеристик і є засобом адаптації до зовнішніх вимог. Застосовуючи їх, суб'єкт компенсує свої недоліки та ефективно застосовує природні переваги.

У сучасних дослідженнях розвивається концепція інтегральної індивідуальності – «метаіндивідуального світу», підкреслюється можливість формування раціональних та нераціональних стилів індивідуальної діяльності [3, 7, 11]. ІСД вивчається у контексті саморегуляції довільної активності людини, що передбачає виділення суттєвих індивідуальних особливостей, і навіть зовнішніх і внутрішніх чинників управління цим процесом (Лозовецька, 2011).

У концепції ІСД розглядаються всі аспекти людської діяльності як результат її своєрідних особливостей та умов професійного середовища. Однак у ряді досліджень виявлено складніший синдром адаптації, який відбувається, коли людина активно включена у спільну діяльність. В таких випадках відбуваються зміни в ІСД, де сформовані зв'язки між індивідуальними особливостями та компонентами діяльності руйнуються та перетворюються. Стиль стає результатом не лише індивідуальних особливостей окремої особистості, але в значній мірі є наслідком системи професійних відносин та активності всіх взаємодіючих партнерів. Цей феномен перетворення індивідуального стилю у спільній діяльності був названий індивідуальним стилем професійної діяльності ІСПД.

Індивідуальні особливості людей, які впливають на їх професійну діяльність, можуть виявлятися в таких аспектах:

- вибір професії: люди вибирають різні професії в залежності від своїх інтересів, навичок і цінностей;

- вибір завдань: у межах своєї професії люди можуть вибирати різні завдання, над якими працювати, враховуючи свої сильні сторони і пріоритети;

- мотивація: різні люди можуть мати різну мотивацію для своєї діяльності, наприклад, бажання

досягти успіху, задоволення від роботи, соціальне визнання тощо;

– методи роботи: люди можуть використовувати різні підходи і методи в своїй роботі, щоб досягти результатів;

– ефективність: різні особи можуть досягати різного рівня ефективності у своїй професійній діяльності;

– розвиток компетенцій: люди можуть пройти різну траєкторію у розвитку своєї професійної компетенції;

– рівень навченості: різні люди можуть мати різний рівень освіти і навичок у своїй професії;

– продуктивність: люди можуть мати різний рівень працездатності і продуктивності у виконанні своїх обов'язків;

– помилки: різні люди можуть допускати різну кількість помилок у своїй роботі.

– прагнення: люди можуть мати різний ступінь амбіційності і бажання досягти високих результатів.

Індивідуальний стиль діяльності у професії формується і стає стійким, коли людина оволодіває своєю професією. Він проявляється у вирішенні професійних завдань і надає певних особливостей системі організації роботи. Його називають «почерком» або індивідуальним стилем роботи.

Індивідуальний стиль має значний вплив на професійну діяльність фахівця і може визначати його успіх та ефективність у виконанні роботи (Кириченко, 2018; Пісна, 2021).

Розглянемо деякі аспекти впливу індивідуального стилю на професійну діяльність:

Успішність та ефективність. Індивідуальний стиль може впливати на успішність фахівця в його професійній діяльності. Якщо стиль відповідає компетенціям, потребам та цінностям особистості, то вона відчуває більшу задоволеність від своєї роботи. Це впливає на мотивацію, залученість та енергію, яку фахівець вкладає у свою діяльність, що, в свою чергу, сприяє досягненню успіху та високій продуктивності.

Індивідуальний стиль дозволяє фахівцю використовувати свої сильні сторони та цінності, що приносить більше задоволення виконанню роботи та підвищує мотивацію до досягнення успіху.

Аутентичність. Індивідуальний стиль дозволяє фахівцю виражати свою унікальність та оригінальність. Він допомагає показати свою особистість, цінності та переконання у професійному контексті. Бути аутентичним дозволяє людині відчувати більшу задоволеність від своєї роботи, бути більш мотивованим та ефективним.

Узгодженість з особистісними ресурсами. Індивідуальний стиль дозволяє фахівцю використовувати свої сильні сторони та розвивати особистісні ресурси в професійній сфері. Використання своїх унікальних здібностей та навичок

сприяє досягненню високої продуктивності та ефективності в роботі. Стимулювання творчості та інноваційності. Індивідуальний стиль сприяє розкриттю творчих потенціалів та здатностей фахівця, що сприяє виникненню нових ідей та підходів у професійній діяльності.

Розвиток професійної самосвідомості. Вивчення та розкриття індивідуального стилю допомагає фахівцю краще розуміти свої сильні та слабкі сторони, що сприяє розвитку професійної самосвідомості та самовдосконаленню.

Створення конкурентної переваги. Індивідуальний стиль може допомогти фахівцю виділитися серед конкуренції. Якщо фахівець використовує свій унікальний стиль в комбінації зі своїми знаннями, навичками та досвідом, він може створити конкурентну перевагу, яка дозволить йому досягти успіху у своїй професійній галузі.

Спілкування. Індивідуальний стиль має важливе значення у взаємодії з колегами, клієнтами та іншими учасниками професійного середовища. Фахівець з унікальним стилем може мати здатність ефективно спілкуватися, встановлювати довірливі взаємини та впливати на інших.

Лідерство. Індивідуальний стиль може впливати на лідерські якості фахівця. Лідер зі своїм власним стилем може вести команду, мотивувати співробітників та досягати спільних цілей.

Розвиток кар'єри. Індивідуальний стиль також впливає на розвиток кар'єри фахівця. Коли фахівець визнає свій унікальний стиль та розвиває його, він може знайти своє місце у професійному світі, отримати більше можливостей для зростання та розширення своїх навичок.

Взаємозв'язок індивідуального стилю зі спілкуванням, лідерством та розвитком кар'єри є важливим, оскільки ці аспекти є ключовими в професійній сфері. Розуміння індивідуального стилю допомагає фахівцеві виявити свої сильні сторони, а також зрозуміти, як використовувати їх для досягнення успіху і розвитку у професійній сфері.

Таким чином, індивідуальний стиль є важливим фактором у досягненні успіху та ефективності в професійній майстерності загалом та у її формуванні викладачів правових дисциплін зокрема. Він допомагає фахівцю виразити свою унікальність, використати свої сильні сторони та розвивати особистісні ресурси, що сприяє задоволенню, мотивації та досягненню високих результатів.

У концепції стилів професійної діяльності, крім основних понять суб'єкт і діяльність, також включається поняття середовища, яке є значно ширшим. Під цим терміном розуміються фізичні умови, професійну діяльність та її учасників, їх взаємодії та соціально-психологічні наслідки, які виникають. У системі психологічних понять можна уявити формально логічні взаємозв'язки досліджуваних явищ у вигляді кіл, що перетинаються.

Взаємодія між учасниками спільної діяльності призводить до виникнення нових характеристик, що відрізняють її від індивідуальної діяльності. У цьому процесі компоненти професійної діяльності організовуються у підструктури не лише за внутрішніми закономірностями, але й під впливом активності інших учасників. Соціально-психологічні аспекти співробітництва та кооперації сприяють більш жорсткому та стійкому відбору та розподілу ролей, функцій, дій, операцій і стратегій між учасниками в різних зонах діяльності [13].

Узагальнена схема засвоєння професійної діяльності включає засвоєння нормативно схвалюваної діяльності, яка проходить низку етапів: побудова зразка цілісної діяльності (як узагальнене орієнтування в даній діяльності); засвоєння окремих дій; засвоєння множини дій і діяльності загалом; засвоєння діяльності за новим зразком. При цьому можна говорити про парадокс засвоєння діяльності в ході формування індивідуального стилю професійної діяльності. Повноцінне засвоєння певної професії досягається лише за умови, коли людина починає виконувати її не лише так як це нормативно закладено, а приносить в цю діяльність свої власні, творчі елементи (через вироблення індивідуального стилю діяльності). Повноцінна професійна творчість можлива лише при засвоєнні нормативно-заданої діяльності, яка дозволяє виконувати завдання у випадку невдач при творчому експериментуванні).

Індивідуальний стиль професійної майстерності є комплексним психологічним явищем [1]. Прояви стилю залежать від внутрішніх особливостей професіонала, його індивідуального потенціалу для професійного розвитку та зовнішнього середовища, що включає організацію компонентів діяльності та взаємодію між її учасниками. Індивідуальний стиль професійної діяльності може бути розглянутий як причина і результат індивідуального професійного розвитку людини. Різноманітність стилів означає, що вони можуть змінюватись і переходити один в одного. Основні стилі відображають стратегії адаптації людини до вимог професійного оточення і проявляються як у професійній діяльності, так і у поза фаховій поведінці та комунікації. Як складова життєвого успіху людини стиль складається з поєднання професійних досягнень та особистісного розвитку, а стратегія життєвого шляху визначається лініями професійної та особистісної поведінки [7]. Основними ознаками індивідуального професійного стилю, який включає стиль професійної діяльності, поведінки, спілкування і т.д., є фактори професійної майстерності, задоволення результатами діяльності, а також компоненти професійного середовища, цінності та мотиви, пов'язані з виконуваною професійною діяльністю.

Індивідуальний стиль професійної діяльності виконує різні функції, які сприяють ефективності та успіху у професійній сфері, зокрема, інструментальну, компенсаторну, системоутворюючу та інтегративну функції, а також структурну організацію.

Інструментальна функція відображає здатність стилю професійної діяльності виконувати роль інструменту, що допомагає досягати конкретних професійних цілей. Він включає в себе вміння і навички, особливості розвитку і ставлення до роботи, які сприяють виконанню завдань і досягненню результатів. Індивідуальний стиль може допомогти підвищити ефективність роботи, забезпечити унікальність підходу до професійних завдань та сприяти творчому мисленню.

Компенсаторна функція проявляється у здатності стилю професійної діяльності компенсувати недоліки чи обмеження, що можуть впливати на професійну успішність. Індивідуальний стиль може допомогти пристосовуватись до вимог професійного середовища та знаходити ефективні способи роботи, незважаючи на індивідуальні обмеження або виклики.

Системоутворююча функція відображає вплив стилю професійної діяльності на формування професійного середовища. Індивідуальний стиль може сприяти створенню певних норм, цінностей, звичок та практик у професійному колективі. Він може впливати на співробітників, створюючи взаємодію, співпрацю та спільність цілей.

Інтегративна функція проявляється у здатності стилю професійної діяльності до інтеграції різних аспектів професійного життя, таких як професійна діяльність, особисте життя, цінності та інтереси. Він сприяє створенню балансу між різними сферами життя та підтримує загальний самобутній підхід до професійного розвитку.

Індивідуальний стиль професійної діяльності має внутрішню структуру, яка включає особливості, які визначають його характеристики та риси. Ця структура може включати такі елементи, як особистісні якості, навички, цінності, мотивацію та підходи до професійної діяльності. Вона визначає основні принципи та засади, за якими професіонал діє в своїй роботі.

Висновки. Ці функції та структура індивідуального стилю професійної діяльності допомагають підтримувати стабільність, адаптуватись до змін у професійному середовищі та досягати успіху у своїй діяльності. Вони впливають на спосіб сприйняття, вирішення проблем, комунікацію та загальну професійну ефективність людини, на спосіб сприйняття, вирішення проблем, комунікацію та загальну професійну ефективність людини. Індивідуальний стиль діяльності формується, коли людина має позитивне ставлення до своєї роботи і активно виявляє інтерес до знаходження ефективних прийомів і методів для досягнення успіху.

Аналіз різних підходів до поняття індивідуального стилю професійної діяльності, дав можливість помітити, що всі вони мають спільний аспект - організація дій, яка включає найбільш раціональні методи та прийоми, що дозволяють успішно досягати поставлених цілей та отримувати високі результати. В цілому, огляд літератури та підходів до дослідження індивідуального стилю професійної діяльності дозволяє зрозуміти різноманітність підходів та концепцій, що використовуються в цій галузі. Вивчення цих підходів допоможе встановити теоретичну базу для подальшого дослідження та розкриття даної теми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дегтярьова Г.С., Козяр М.М., Матійків І.М., Руденко Л.А., Шиделко А.В. *Психологічні аспекти професійної підготовки конкурентоздатних фахівців*: монографія. за ред. Руденко Л.А. Київ:, 2012. 170 с.
2. Клімов Є.О. *Індивідуальний стиль діяльності*. URL: <http://um.co.ua/4/4-17/4-179669.html> (режим доступу 21.12.2021).
3. Ковалів Ж.В. Проблеми професійного становлення фахівців соціономічних професій: формування індивідуального стилю професійної діяльності майбутніх педагогів. *Психологія сучасності: Наука і практика*. Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Тези доповідей міжн. науково-практ. конф. молодих науковців. Одеса, 2003. С. 27.
4. Кириченко М.О, Сергєєва Л.М. Відкрита освіта: інноваційні технології та менеджмент. Київ: Інтерсервіс. 2018. С. 44–77.
5. Кокун О.М. *Психологія професійного становлення сучасного фахівця* : монографія. Київ : ДП «Інформ.-аналіт. Агенство», 2012. 200 с.
6. Колосова С.В. Характеристика індивідуальних стилів професійної діяльності майбутнього вихователя дітей дошкільного віку. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. № 1 (76). 2017. С. 75–83.
7. Колосова С.В. Реалізація технології формування індивідуального стилю професійної діяльності майбутнього вихователя в процесі фахової підготовки. *Молодий вчений*, 10, 2016. 253–256.
8. Лаврентьєва О., Крупський О. Психолого-педагогічні засади формування індивідуального стилю професійної діяльності майбутніх фахівців. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія»*. Педагогічні науки, 2022. № 2 (24). С. 41–49.
9. Лозовецька В. Концептуальні засади професійного саморозвитку сучасної особистості. *Науковий вісник ІПТО НАПН України*. 2011. Т. № 1. С. 33–39.
10. Пісна Т. Вивчення проблеми індивідуального стилю педагогічної діяльності в освітньому просторі. *Topical issues of modern science, society and education* : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. Україна, 2021.
11. Пісна Т., Савченко Л. Індивідуальні стиль діяльності майбутнього викладача, як наукова проблема: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2018. С. 37–40.
12. Теслюк В.М. Індивідуальний стиль педагогічного спілкування викладача: теоретико-методичний аспект: монографія. Київ: Вид-во Ліра-К, 2016. 214 с.
13. Щербакова І.М. Психологія праці: теоретичні і методологічні основи наукових досліджень. Суми: Вид-во СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2014. 389 с.